

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5To/12/2024
Identifikačné číslo spisu: 9521100041
Dátum vydania rozhodnutia: 20.11.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Štift
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:9521100041.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obžalovaného Z. F. a spol., pre pokus obzvlášť závažného zločinu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 14 ods. 1, § 20, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 20. novembra 2025 v Bratislave odvolania obžalovaných Mgr. J. B. a B. D. podané proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 13. júna 2024, č. k. 8T/2/2021-2168, a takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok a vec sa vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd (ďalej aj „prvostupňový súd“) rozsudkom z 13. júna 2024, č. k. 8T/2/2021-2168, uznal obžalovaných Mgr. J. B. a B. D. za vinných z pokusu obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (ďalej „Tr. zák.“), § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe s tým, že obidvaja obžalovaní spoločne a prostredníctvom Z. F., ktorý už je právoplatne odsúdený v tejto trestnej veci rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 To 3/2022 z 30. marca 2023, zabezpečili, aby sa najskôr X. Z., osoba bez akýchkoľvek podnikateľských aktivít a skúseností, stal k 12. januáru 2016 novým formálnym spoločníkom a konateľom spoločnosti R., s. r. o., so sídlom J. X, I. (ďalej len spoločnosť „R.“), v ktorej sa Z. F. zároveň stal formálnym prokuristom a v ktorej dovedy v pozícii konateľa a spoločníka pôsobil obžalovaný B. D. a po vzájomných stretnutiach obžalovaných s Z. F. v reštaurácii X. na ul. D. X v I. a na rôznych miestach v I., v Č. republike, v čase od konca roka 2015 do novembra 2016, následne Z. F. na základe pokynov obžalovaných Mgr. J. B. a B. D. v mene spoločnosti R., s. r. o., ktorá v skutočnosti nevyvíjala a ani nemala v úmysle vyvíjať žiadnu podnikateľskú činnosť, v priestoroch pobočky Č. F. banky, a. s. so sídlom Ž. XX, XXX XX I. (ďalej len „Č.“), nachádzajúcich sa v I. na ul. G. A. XX, dňa 16. februára 2016 uzavrel s touto bankou Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb Č. Podnikateľské konto a Zmluvu o poskytovaní služby Č. elektronického bankovníctva, dňa 29. februára 2016 Zmluvu o poskytovaní služby Č. elektronického bankovníctva - Č. A. 24 a dňa 4. marca 2016 Zmluvu o poskytnutí služby SEPA inkaso, pričom dňa 7.

marca 2016 zaslala bližšie nestotožnená osoba Č. prostredníctvom služby elektronického bankovníctva A. XX platobný príkaz na inkaso z účtu IBAN: L., vedeného bankou T. B. C. C. B. Z. U. - B.- L., so sídlom XX X. E. J., Z., L. pre klienta K., s. a., so sídlom XX W. B. L., Z., XXXXX L. (ďalej len „K.“) vo výške 16.000.000 eur so splatnosťou dňa 9. marca 2016 v prospech účtu IBAN: S. vedeného Č. vo vlastníctve spoločnosti R., s. r. o., a následne Z. F. dňa 9. marca 2016 predložil Č. listiny, a to konkrétne SEPA platobný príkaz na prevod sumy 3.300.000 eur v prospech účtu spoločnosti J. P., G. G. T. W., registrovanej v S. W. C. a sfašované listiny označené ako Mandát pre SEPA inkaso medzi podnikateľskými subjektmi zo dňa 3. marca 2016 fiktívne vystavené spoločnosťou K. a sfašovanú Zmluvu o partnerstve ohľadne investície a finančnej spolupráci: S. B. I. zo dňa 3. marca 2016, uzavretú medzi spoločnosťami K. a R., ktoré mali deklarovat' oprávnenosť tejto finančnej transakcie, avšak interným preverovaním Č. zistila, že spoločnosť K. nesúhlasila s inkasom z jej účtu, pričom v prípade akceptácie tohto platobného príkazu by obžalovaní Mgr. J. B. a B. D. vylákali a Č., a. s. so sídlom Ž. XX, XXX XX I. spôsobili škodu vo výške 16.000.000 eur, následne s cieľom zlikvidovať takto zneužitú spoločnosť R. Z. F. spolu s obžalovanými Mgr. J. B. a B. D. zabezpečili zlúčenie zanikajúcej spoločnosti R. so spoločnosťou K.S., s. r. o. so sídlom D. XX/B, I. - X., ktorej formálnym spoločníkom a konateľom sa dňa 8. novembra 2016 stal E. L., reálne ani on nevykonávajúci žiadnu podnikateľskú činnosť.

Za to bol prvostupňovým súdom uložený obidvom obžalovaným Mgr. J. B. a B. D. podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov so zaradením podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad vo výmere jeden rok.

Proti rozsudku prvostupňového súdu v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) podali odvolania obaja obžalovaní proti výrokom o vine a treste a obžalovaný Mgr. J. B. aj proti konaniu, ktoré predchádzalo rozsudku, a to obžalovaný B. D. priamo do zápisnice po vyhlásení napadnutého rozsudku, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Rastislava Hanulaya podaním z 24. októbra 2024 (č. l. 2 241 - 2 274) a obžalovaný Mgr. J. B. prostredníctvom obhajcu JUDr. Tomáša Dopitu podaním z 5. októbra 2024 (č. l. 2 206 - 2 225).

Obžalovaný B. D. v odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu zrušil a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, že obžalovaného B. D. z dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodzuje. Obžalovaný dôvody podaného odvolania zhrnul tak, že napadnutý rozsudok je vecne nesprávny a založený na nedôslednom vyhodnotení dôkazov a nenáležitom vysporiadaní sa s obhajobou obžalovaného, nakoľko obžalovaného uznal za vinného zo žalovaného skutku aj napriek tomu, že v priebehu dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní:

- sa preukázalo jedine to, že riadne previedol obchodný podiel v spoločnosti R. s. r. o. na svedka X. Z., pričom toho času odsúdeného svedka Z. F. vymenoval za prokuristu tejto spoločnosti svedok X. Z. ako nový konateľ, ktorý v zmysle jeho výpovede dostával pokyny výlučne od toho času odsúdeného svedka Z. F. a ktorý v rámci vykonanej rekognície nedokázal opoznať obžalovaného, nakoľko ho nepozná,
- sa tvrdenie toho času odsúdeného svedka F., že dostával od obžalovaného či už pokyny alebo príkazy nepodarilo podložiť akýmkoľvek iným dôkazom,
- sa tvrdenie toho času odsúdeného svedka F., že za splnenie týchto pokynov dostával od obžalovaného alebo od „kuriérov“ peniaze nepodarilo podložiť akýmkoľvek iným dôkazom, pričom toto tvrdenie nepotvrdili ani údajní kuriéri,
- sa nepodarilo zistiť totožnosť osoby, ktorá mala v zastúpení spoločnosti R. s. r. o. zaslať Č. prostredníctvom služby elektronického bankovníctva A. XX platobný príkaz na inkaso zo zahraničného bankového účtu vo výške 16 miliónov eur,
- sa nepodarilo preukázať, že by obžalovaný v inkriminovanom čase disponoval prístupom k bankovému účtu spoločnosti R. s. r. o.,
- sa nepodarilo preukázať akékoľvek prepojenie obžalovaného na účet spoločnosti J. P., G. G. T. W., registrovanej v S. W. C.,
- sa nepodarilo preukázať, že by obžalovaný akokoľvek participoval na údajnej likvidácii spoločnosti R.

S. r. o.,

- všetci či už na hlavnom pojednávaní vypočutí svedkovia alebo svedkovia, ktorých výpovede boli na hlavnom pojednávaní prečítané a ktorý sa vedeli vyjadriť k prejednávánemu skutku usvedčovali toho času odsúdeného svedka F. zo spáchania prejednáváného skutku,
- žiaden zo svedkov či už vypočutých na hlavnom pojednávaní (okrem toho času odsúdeného svedka F.) alebo zo svedkov, ktorých výpovede boli na hlavnom pojednávaní prečítané, neusvedčoval obžalovaného zo spáchania prejednáváného skutku,
- sa nepodarilo preukázať, že by sa v skúmaných elektronických zariadeniach vo vlastníctve obžalovaného nachádzali akékoľvek digitálne stopy súvisiace s prejednaným skutkom,
- sa podarilo preukázať, že výpoveď svedka F. nie je dôveryhodná, nakoľko okrem toho, čo k nej uviedol samosudca v oslobodzujúcom rozsudku, je potrebné dodať, že ide o osobu, ktorá si v predmetnej trestnej veci podala dovolanie a ako vyplývalo z poslednej výpovede, tak aj o osobu, ktorá súdu opakovane s najväčšou pravdepodobnosťou účelovo zamlčovala skutočnosti relevantné pre trestné konanie,
- obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a ochranný dohľad vo výmere jeden rok, hoci došlo k avizovanej zmene zákona, o ktorej mal súd vedomosť, v zmysle ktorej došlo k zásadnému zníženiu príslušnej trestnej sadzby a rovnako pominul dôvod na obligatórne uloženie ochranného dohľadu,
- obžalovaný sa sám stará o deti vo veku 16 a 18 rokov, pričom aj vzhľadom na to, že jeden z jeho synov trpí ťažkým zdravotným postihnutím, tak uložený trest má v rozpore so zásadami ukladania trestov na jeho ďalší život výrazne negatívny vplyv.

Tento obžalovaný tiež uviedol, že na to, aby súd mohol dospieť k záverom uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, bolo potrebné, aby rovnako ako v prípade toho času odsúdeného Z. F. na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení svedka vypočul toho času oslobodených Mgr. F. I. a aby ktorákoľvek z týchto osôb aspoň čiastočne potvrdila niektoré z tvrdení toho času odsúdeného Z. F. relevantných pre toto trestné konanie.

Vzhľadom na spôsob a ďalej uvedené dôvody rozhodnutia odvolacieho súdu nepovažuje tento za potrebné, aby bližšie uvádzal dôvody podaného odvolania obžalovaného B. D. a odkazuje na jeho obsah v spise.

Obžalovaný Mgr. J. B. v odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 322 ods. 3 Tr. por. zrušil a sám rozhodol tak, že podľa § 285 písm. c) Tr. por. obžalovaného oslobodí spod obžaloby, eventuálne aby vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Obžalovaný v úvode poukázal ohľadom právnej kvalifikácie na skutočnosť, že v dôsledku prijatia novely Trestného zákona došlo k zmene kvalifikácie skutku kladenému mu za vinu, keď za súčasného stavu je možné mu uložiť trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov s tým, že prvostupňový súd sa pri trestnej sadzbe trestu odňatia slobody desať rokov až pätnásť rokov s prihliadnutím na všetky okolnosti uložiť trest vo výmere sedem rokov, t. j. trest pod spodnou hranicou a pri zachovaní uvedeného postupu súdu je teda potrebné zachovať kontinuitu prezentovaného právneho názoru a toho času sa na obžalovaného hľadí ako keby nebol odsúdený a je potrebné prihliadnúť na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život). V ďalšom obžalovaný dôvody podaného odvolania zhrnul tak, že prokuratúra v tomto konaní neunesla dôkazné bremeno a rovnako hodnotenie dôkazov súdom nepovažuje za súladné so zákonom, ale naopak za svojvoľné a samoúčelné, nakoľko

- nejestvujú listinné ani iné relevantné zákonné dôkazné prostriedky a dôkazy, z ktorých vyplýva vina obžalovaného alebo vedomá účasť na akejkoľvek trestnej činnosti,
- neboli vykonané iné dôkazy ako v pôvodnom konaní, pričom verdikt súdu bol fatálnym spôsobom obrátený vychádzajúc z rovnakých dôkazov, ktoré však prvostupňový súd teraz interpretoval presne opačným spôsobom, odôvodňujúc vinu obžalovaného bez toho, aby hodnotil dôkazy aj v jeho prospech, prípadne by dal takému zvratu vyčerpávajúce odôvodnenie,
- súd nevyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach, navyše dôkazom v jeho prospech a

jeho obhajobou a s tým spojenou argumentáciou sa prakticky ani len nevenoval, porušil jeho právo na obhajobu, narušil princíp rovnosti strán svojím postupom v priebehu hlavného pojednávania, prihliadal na nezákonné dôkazy (nepreskúmateľný znalecký posudok), vychádzal z vyjadrení Z. F. ako krajne nedôveryhodného svedka, ktorého tak označil už prvostupňový súd (jeho výpovede, najmä rozporné, vecne a časovo nelogické, pochybné čo do osôb a ich konania),

- nebol náležite preukázaný spôsob konania obžalovaného, ktorý sa nesie v iluzórnej rovine a rovine teórie, nebol preukázaný akýkoľvek jeho úmysel, resp. vedomosť o účasti na trestnom skutku,

- nebolo vykonané riadne dokazovanie čo k účasti tretích osôb (bývalý spoločník a konateľ spoločnosti R. s. r. o., osoba, ktorá mala byť prítomná v banke so svojim počítačom pre účely inštalácie softvéru, družka Z. F. atď.).

Tento obžalovaný tiež uviedol, že sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil a je nevinný, nie je možné zamieňať osoby, prípadne zjednodušovať, že však niekto z nich dvoch, niečo, neviem kedy a ako čo robil - rozhodné skutočnosti ohľadom priebehu skutkového deja (nemôžeme sa hrať, že zmenou procesného postavenia Z. F. zrazu nejestvujú jeho klamlivé tvrdenia z minulosti), po celý čas ide o vzbudzovanie nelegitímnych očakávaní v podobe tvrdení o úplnej istote a presvedčení, že obžalovaný trestný čin spáchal, dokonca najskôr ako hlavný organizátor, neskôr už bez tohto postavenia, ale žiadne dôkazy tomu v takej miere, aby mu mohla byť vyslovená vina pri zachovaní základných zásad trestného konania, nenasvedčujú, platí, že v pochybnostiach je potrebné hodnotiť všetky skutočnosti v jeho prospech ako prospech obvineného, pričom v každom jednom ohľade takého pochybností vznikajú, prokurátor ani súd nemajú odpovede na základné otázky, ide len o dohady a subjektívny názor, ktorý ale nevychádza z objektívneho nahliadania na vec, pričom tento sa premietol do samoúčelnej argumentácie.

Vzhľadom na spôsob a ďalej uvedené dôvody rozhodnutia odvolacieho súdu nepovažuje tento za potrebné, aby bližšie uvádzal dôvody podaného odvolania obžalovaného Mgr. J. B. a odkazuje na jeho obsah v spise.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej „Najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) na rozhodnutie o podaných odvolaniach 29. októbra 2024 a napadol na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu na rok 2024 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačúra.

Podľa § 316 ods. 3 písm. a) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že súd rozhodol v nezákonnom zložení.

Podľa § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 22. máju 2023 (ďalej „zákon č. 757/2004 Z. z.“) ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridávajú jednotlivým senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Súdnym úradníkom sa pridávajú veci podľa rozvrhu práce tak, aby sa zabezpečilo ich rovnomerné zaťaženie a riadny chod súdu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. b) zákona č. 757/2004 Z. z. ak odsek 5 neustanovuje inak, náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom sa podľa rozvrhu práce alebo jeho zmeny prerozdeľujú už pridelené veci aj v prípade zmeny v obsadení súdu sudcami, a to vrátane zmeny v dôsledku dočasného pridelenia sudcu; pri zmene v zložení senátu sa vec ponecháva v pôvodnom senáte, alebo sa prerozdeľí do iného senátu, kde sa zaraďuje sudca spravodajca tak, aby prerozdelením vecí bola zabezpečená rovnomerná zaťaženosť senátov na súde.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd proti rozsudku vydaným Špecializovaným trestným súdom (§ 315 Tr. por.) na základe podaných odvolaní prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa §

316 ods. 3 Tr. por., pričom zistil, že napadnutý rozsudok je nevyhnutné zrušiť a vec vrátiť prvostupňového súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol podľa § 316 ods. 3 písm. a) Tr. por., keďže prvostupňový súd rozhodol v nezákonnom zložení, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Prvýkrát bolo v prejednávanej veci meritorne rozhodnuté rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 15. novembra 2021, č. k. 8T/2/2021-1860, v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Šutkom, sčasti odsudzujúcim výrokom a sčasti oslobodzujúcim výrokom. Na podklade odvolania prokurátora bol tento rozsudok prvostupňového súdu vo vzťahu k obžalovaným Mgr. J. B. a B. D. v oslobodzujúcej časti zrušený rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 30. marca 2023, sp. zn. 5 To 3/2022, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec v zrušenej časti vrátená prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Spis bol po vypracovaní rozhodnutia odvolacieho súdu vrátený prvostupňovému súdu 22. mája 2023. Zo spisu zároveň vyplýva, že uznesením Súdnej rady SR č. 208/2022 z 21. septembra 2022 bol pôvodne vo veci konajúci samosudca JUDr. Jozef Šutka preložený na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd SR s účinnosťou od 1. októbra 2022 (č. l. 2 096). Podľa záznamu o pridelení veci predsedu Špecializovaného trestného súdu z 22. mája 2023 bola po vrátení veci z Najvyššieho súdu SR vec pridelená v zmysle III. oddielu rozvrhu práce na rok 2021 sudcovi JUDr. Jánovi Giertlimu ako zastupujúcemu členovi senátu (č. l. 2 018).

S poukazom na vyššie citované ustanovenia § 51 ods. 1 a ods. 4 písm. b) zákona č. 757/2004 Z. z. odvolací súd uvádza, že v zásade sa veci v súlade s rozvrhom práce pridelujú jednotlivým senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov. Zákon č. 757/2004 Z. z. pritom upravuje osobitne postup v určitých situáciách, napr. prerozdelenie už pridelených vecí, s ktorými však musí byť rozvrh práce daného súdu (ako akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok - § 50 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z.) v súlade, teda ustanovenia rozvrhu práce daného súdu musia byť v súlade so zákonom, resp. rozvrh práce nemôže určitú situáciu upravovať v rozpore so zákonom.

V prejednávanej veci došlo k zmene v obsadení súdu sudcami tým, že pôvodne konajúci samosudca JUDr. Jozef Šutka bol preložený na súd vyššieho stupňa. V takomto prípade podľa § 51 ods. 4 písm. b) zákona č. 757/2004 Z. z. mala byť v prípade veci, o ktorej koná samosudca, vec prerozdelená náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov, teda nie tým spôsobom, že vo veci ďalej konal zastupujúci sudca JUDr. Ján Giertli. Pokiaľ teda došlo po preložení dovtedy konajúceho samosudcu na iný súd, k prerozdeleniu veci jej pridelením zastupujúcemu sudcovi, išlo o postup v rozpore so zákonom č. 757/2004 Z. z., ktorý v takom prípade vyžaduje pridelenie danej veci náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov.

Na základe uvedeného musel odvolací súd podľa § 316 ods. 3 písm. a) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, keďže zistil, že súd rozhodol v nezákonnom zložení, ktorým sa rozumie aj ten prípad, ak vo veci koná iný samosudca než zákonný sudca, t. j. sudca, ktorému mala byť vec pridelená podľa zákona a rozvrhu práce. Na túto skutočnosť musel pritom odvolací súd prihliadať z úradnej povinnosti, aj keď nebola namietaná v odvolaní, keďže skutočnosti zisťované pre rozhodnutie vydané podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. je odvolací súd povinný zisťovať z úradnej povinnosti obligatórne bez ohľadu na to, či sú namietané v odvolaní niektorou procesnou stranou, a to ešte predtým ako odvolací súd preskúmava zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku či správnosť postupu konania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Zistený záver odvolacieho súdu vylučoval vecný prieskum napadnutého rozsudku z pohľadu odvolacích námietok uplatnených v odvolaniach, keďže tieto sa v zásade týkali konania a rozhodovania samosudcu, ktorému bola vec pridelená v rozpore so zákonom.

Po vrátení veci nové konanie a rozhodnutie bude potrebné prideliť vec na základe preloženia pôvodného

samosudcu JUDr. Jozefa Šutku novému samosudcovi zákonným spôsobom, a to náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov. Samosudca, ktorému bude takto pridelená vec, bude musieť v ďalšom postupovať podľa záverov uvedených v predošlom zrušovacom rozhodnutí odvolacieho súdu - rozsudku Najvyššieho súdu SR z 30. marca 2023, sp. zn. 5 To 3/2022, s tým, že pokiaľ nebudú obaja obžalovaní súhlasiť so zmenou samosudcu, bude potrebné podľa § 277a ods. 1 Tr. por. vykonať hlavné pojednávanie znova.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že obsah jeho predošlého zrušovacieho rozhodnutia nie je možné interpretovať tým spôsobom, že z neho vyplýva, že prvostupňový súd by mal rozhodnúť o uznaní viny daných obžalovaných. Odvolací súd v predošlom zrušovacom rozhodnutí uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu (rozsudok z 15. novembra 2021, č. k. 8T/2/2021-1860) v časti oslobodenia spod obžaloby obžalovaných Mgr. J. B. a B. D. bolo predčasným rozhodnutím s tým, že po doplnení dokazovania tam uvedeným spôsobom sa v zásade treba relevantným spôsobom vysporiadať (okrem ďalších skutočností) so zistenými digitálnymi stopami v elektronických zariadeniach obžalovaného Mgr. B. (t. j. prvostupňový súd k nim bude musieť zaujať stanovisko s vysvetľujúcou argumentáciou, z akých dôvodov súvisia či nesúvisia so skutkom), keďže prvostupňový súd tieto v prvom vo veci vydanom rozsudku z 15. novembra 2021, č. k. 8T/2/2021-1860, v podstate iba paušálne odmietol ako nesúvisiace so skutkom alebo ako krajne nejednoznačné bez relevantnej vysvetľujúcej argumentácie, pričom odvolací súd uviedol, že prvostupňový súd má dôsledne a objektívne vyhodnotiť dôkazné prostriedky a z nich získané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a následne vo veci spravodlivo rozhodnúť (či už oslobodzujúcim alebo odsudzujúcim rozsudkom).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.